

temporair Character, men vare Tillæg for Embederne, anvendtes dog, i det Ringeste i de fleste Collegier, den kongelige Resolution og maatte efter Ordene anvendes saaledes, at den Sum, som enhver Embedsmand just havde, ogsaa personlige Tillæg indbefattede, forhøiedes med det nu bevilgede Lønnings-tillæg, saa at f. Ex. den Contoirchef, der reglementsmæssig skulde have 1400, men ved et personligt Tillæg havde 1500 eller 1600*), nu fik 1700 eller 1800, hvorimod den, der reglementsmæssig skulde have det hidtilværende Maximum 1800, men havde personligen 1900 eller 2000, ogsaa kun fik 2000 (100 eller Jnter til), fordi dette nye Maximum ikke maatte overstrides. Søvrigt opnaaedes dette Maximum, ifølge den Alighed, der isorveien fandt Sted mellem de forskjellige Collegier med Hensyn til Maximum, kun af 3 Contoirchefer, een under Finantsdeputationen, een under Admiralitetet og een under Generalitetet, foruden at en under Finantsdeputationen isorveien havde særlig 2300 Rbd. For Cancelliet, Rentekammeret, General-Toldkammeret, General-Postdirectionen og Statsgjælds-directionen blev 1800 Rbd. Maximum. Ved saaledes at blande de bevilgede Embedstillæg med de personlige, fordunklede man vel noget Resolutionens Betydning; men denne er ikke desto mindre utvivlsom. (Den anvendtes endogsaa paa Embeder, der tidligere i samme Aar (1847) vare oprettede med en normeret Løn, som nu forøgedes, f. Ex. Registratørposten i Cancelliets Archivcontoir, for hvilket Embedet ved dets Oprettelse under 29de Juli 1847 normeredes 800 Rbd., som fra 1ste Januar 1848 forhøiedes til 1000 Rbd.) Det var da den saaledes fremkomne og sidst modificerede Lønningsregulering, der foresandtes ved Ministeriernes Oprettelse. En Ret til Dprykning efter Anciennitet, forsaavidt ikke visse specielle Poster udtryffeligg vare holdte udenfor Rækken, fra de lavere til de høiere Gager i samme Klasse under samme Collegium var baade be-

tegnat ved Normalreglementets Udtryk (saadanne f. Ex. som „de to ældste Contoirchefer“ og lignende) og udtryffeligg udtalt og anerkjendt i den Maade, hvorpaa, i det Ringeste under nogle Collegier, Udnævnelser skete og meddele-tes*).

Ved Collegiernes Overgang til Ministerier i 1848, deels i Foraaret, deels i Efteraaret, indtraadte nu, idet Afdelinger og Contoirer adskiltes fra det Collegium, under hvilket de havde hørt, og henlagdes til andre Ministerier, end det, som isøvrigt nærmest fremgik af dette Collegium, f. Ex. fra det danske Cancelli til Indenrigsministeriet eller Kultusministeriet, og idet Contoirer oprettedes fra nyt eller inddroges og sammensmelteedes med andre, først en saadan Forandring i Antallet af de til ethvert Sted henlagte Gager og saadanne Forrykninger af Forholdet imellem de høiere og lavere Gager for enhver Embedsstilling under samme Autoritet, idet de omflyttede Contoirers Embedsmænd medførte de Gager, de paa det forrige Sted havde havt, eller omtrent samme Beløb, som før havde været anvendt til en Afdeling under et Collegium, f. Ex. til Cancelliets 1ste Departement, fordeeltet noget anderledes til Besørgelse af de tilsvarende Forretninger under et Ministerium (f. Ex. Kultusministeriet), at Dprykningsretten derved for en Deel tabte sit Grundlag, saalænge ikke et nyt Forhold var lovligg fastsat, ligesom ogsaa den Anciennitetsfølge, hvortil hidtil paa ethvert Sted Dprykningen var knyttet, under nogle Ministerier stærkt var forstyrret ved Indordningen af nye Contoirer og nyt Personale. Imidlertid skete allerede i Løbet af 1848 og 1849 indtil 1ste April 1850 ikke faa Dprykninger fra lavere til høiere ledigblevne Gager i samme Grad. For den nye Klasse af Embedsmænd, Departements-

*) Naar Chefen for et af Cancelliets Revisionscontoirer synes endnu 1ste Januar 1848 at have havt 1400 Rbd., suppleredes dette Beløb uden tvivl ved de een af disse Contoirchefer tillagte 200 Rbd. af Revisionsgebyret.

*) Det hedder f. Ex. i en Meddelelse af 13de Mars 1841 fra Generaltoldkammeret til sin under 10de s. M. udnævnt Fuldmægtig: — „beskifte Dem til Fuldmægtig i det første danske Told- og Consumtions-Expeditionscontoir med den for denne Stilling normerede Gage af 600 Rbd. r. S. og med Forbehold af deres Anciennitet og den derpaa begrundede Ascension til Forbedringsgagte.“ Andre Skrivelser, med lignende Udtryk, have været Udvalget meddeelt.